

Rasse, at de ere blevne opfordrede til at sætte sig for 1,000 Kr.s Indtøgt. Nej, naar man opfordrer dem dertil, er det fordi de derved skaffe sig en Ret, som Lovgivningen ikke har villet give dem, og som de dog i fuldt Maal kunde have Krav paa. Netop ved at sætte sig i Skat til 1,000 Kr., ved at betale 12 Kr. om Aaret, opnaa de kommunal Valgret, og det er efter min Overbevisning sine 12 Kr. værdt. Jeg vil haabe, at mange, i alt Fald mange flere end hidtil, ville lære at forstaa, at det er et Offer, som det er værdt at bringe, fordi derved kommer man i Besiddelse af et Gode, der er rigelig Pengene værd.

Den ærede Ordfører gjorde dernæst nogle Bemærkninger om min Udtalelse vedrørende Rigmændene i vort Land. Jeg havde bl. a. sagt, at jeg mente, at min Vædring vilde have den heldige Indflydelse at lægge en Dæmper paa Rigmændenes militære Galstaf. Det er ganske rigtig min Overbevisning. Jeg tror, at denne Galstaf vilde stærkt afkøles, naar de fik Lov til at bære Byrderne. Jeg antager at naar det var Rigmændene, der kom til at betale det meste, vilde deres Kærlighed til Militærvæsenet slemst aftage, og det støtter jeg bl. a. paa, hvad jeg huster om Selvbefattningen. Vi vide alle sammen, med hvilken Brast og Bram Selvbefattningen blev sat i Scene, men vi vide ogsaa, hvor ynkeligt og elendigt et Udsald den fik. (Bramsen: Nej!) Det ærede Medlem siger nej, men jeg synes dog, at det at kunne levere en Dre af hver Krone, der er brugt til Fæstningen, er et højt ynkeligt Resultat, og det vidner om, at Rigmændenes Snaf om deres Kærlighed til Forsvarssagen har ikke meget paa sig i det Øjeblik, de selv skulde overtage Byrderne dertil.

Den ærede Ordfører var saa naadig at forlene mig med en Titel, som jeg dog ikke ret tør paatage mig at bære, fordi den vel paa Grund af sin Længde og Mærkelighed vilde medføre en meget stor Kængstat. Jeg skal imidlertid gaa lidt nærmere ind paa de Egenstaber, som den ærede Ordfører vilde tillægge mig. Han sagde, at jeg var agrarist og henviste navnlig til det Spørgsmaal, vi havde for under Finanslovens 2den Behandling om den lille Bevilling angaaende Smør i Stedet for Margarine til Sindsfhygeanstalten i Viborg. Det er mig en Glæde, at den ærede Ordfører henlede Tanken paa denne Sag, for det Standpunkt, jeg indtog ved 2den Behandling, var jo netop det Standpunkt, den ærede Ordfører og hans Partifæller kom til at indtage ved 3dje Behandling. Det var et godt agrarist Spørgsmaal, og det har da ogsaa vist sig, at jeg der stod paa den rette

Side. Selv den ærede Ordfører og hans Partifæller sluttede sig til mit Standpunkt ved 3dje Behandling, og jeg tror det samme vil blive Tilfældet her. Naar den ærede Ordfører vil se paa dette Vædringsforslag om den stigende Skatte skala og tænke nøjere derover, tror jeg, han maa naa til den Indrømmelse, at det i Virkeligheden ogsaa er et godt agrarist Forslag. Dette at ville lægge Byrderne paa de store Indtægter, de store Rigmomme, de store Formuer her i Landet, er jo netop et Agrarforlangende. Vedtagelsen af mit Forslag vilde altsaa være den bedste Hjælp, der kunde ydes netop Agrarerne. Jeg haaber altsaa, at den ærede Ordfører, der i sin korte politiske Virksomhed har gjort mange Svingninger, ogsaa paa dette Punkt vil kunne svinge over og støtte mig. Saa udtalte den ærede Ordfører, at jeg var kongeligstindet. Ja, det er jeg naturligvis. Det er vi alle her i dette Land. Saa længe vi have Kongedømmet, ere vi Kongens Undersaatter, og jeg er det — paa den Maade, at jeg ønsker, at Kongehuset skulde stilles lige med Landets øvrige Borgere. Naar der er Tale om Byrder, der skulle lægges paa Statens Borgere, bør Kongehusets Medlemmer stilles indenfor og ikke uden for Loven. Altsaa Loven skulde være lige for os alle. For saa vidt er jeg kongeligstindet. Den ærede Ordfører sagde dernæst, at jeg var bleven konservativ. Ja, desværre har jeg maattet indtage et konservativt Standpunkt til dette Spørgsmaal, idet jeg søger at holde paa det bestaaende. Over for de Anskuelse, som den ærede Ordfører nærer, kunde det ikke nytte at være Fremskridtsmand ved at gaa videre, end der var foreslaaet i 1872, saa at det blev hele Kongehuset, der kom til at betale Skat, altsaa ogsaa Kongen og Civilisten. Jeg har holdt paa det bestaaende fra 1872, og den, der holder paa det bestaaende, er konservativ. Det kan man ikke kalde den ærede Ordfører i dette Tilfælde, han er ikke konservativ men reaktionær. Han ønsker jo, at det Fremskridt og den Vigestilling mellem Kongehuset og Borgere, der var opnaaet ved Loven af 1872, nu skal skrues tilbage til en Tilstand fra før den Tid.

Bramsen: Den højtærede Minister udtalte, at hele Lovforslaget var bygget paa Selvangivelse, og med den Indskrænkning, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Scharling) har paapeget, maa jeg jo tiltræde dette; men det er ogsaa netop, hvad jeg for mit Vedkommende har indvendt imod Lovforslaget. Lovforslaget har taget Mønster fra Udlandet, som har en Indtægtsbefattning og en Formuebefattning,